

Malarstwo

Malarstwo

Najstarsze zachowane przykłady malarstwa pochodzą z czasów starożytnego Egiptu. Występowały one na fragmentach ceramiki, płóciennej tkaniny oraz na ścianach grobów prawdopodobnie już w IV tysiącleciu p.n.e.

Malowidła przedstawiają zwykle krajobraz Nilu i wizerunki zwierząt, szczególnie ptaków i ryb, pomiędzy którymi pojawia się sylwetka człowieka.

Od samego początku malarstwo pełniło zarówno funkcje pomocnicze jak i stanowiło sztukę samą w sobie - malowano posągi, reliefy, kolumny oraz sceny na ścianach świątyń, a także wnętrza domów. Te ostatnie dekorowane były jednak skromnie.

Powierzchnia, na której miał powstać obraz pokrywany był cienką warstwą wygładzonej zaprawy wapiennej. Następnie czerwoną linią nanoszono szkic. Kontury zaznaczano mocną, czarną linią, a powstałe pola wypełniano kolorem. Starożytni egipscy artyści używali farb mineralnych.

Do uzyskania odpowiednich kolorów stosowano następujące barwniki: węgiel lub sadza (czerni), wapień lub gips (biel), ochra (żółć i czerwień), lazuryt (błękit) i malachit (zieleń). Do malowania używano pędzelków z rozgniecionej trzciny, a do wypełniania większych powierzchni służyły pędzelki wykonane z połączonych trzcin, traw i włókien liści palmowych.

